

Datum van
inontvangstneming

:

16/07/2024

Zaak C-405/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

11 juni 2024

Verwijzende rechter:

Naczelny Sąd Administracyjny (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 maart 2024

Verzoekende partij:

L. s.c.

Verwerende partij:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

BESLISSING

26 maart 2024

De Naczelny Sąd Administracyjny (hoogste bestuursrechter, Polen) [OMISSIS]

[OMISSIS]

heeft

na op **12 maart 2024**

ter terechtzitting in de **Izba Finansowa** (financiële kamer)

kennis te hebben genomen van

het cassatieberoep dat is ingesteld door **L. s.c.** [...]

tegen de uitspraak van de **Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie** (bestuursrechter in eerste aanleg Warschau, Polen)

van **12 december 2019**, [OMISSIS]

inzake het beroep van **L. s.c.** [...]

tegen de individuele interpretatie van de **Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej** (directeur van de nationale belastinginformatiedienst, Polen; hierna: „belastingdienst”)

van **22 februari 2019**, [OMISSIS]

betreffende de **belasting over de toegevoegde waarde** (hierna ook: „btw”)

beslist:

1. Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [OMISSIS] wordt het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: „Verzetten artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde [OMISSIS] en artikel 1 van richtlijn 2006/79/EG [van de Raad] van 5 oktober 2006 inzake de belastingvrijstellingen die van toepassing zijn bij invoer van uit derde landen afkomstige kleine zendingen goederen zonder commercieel karakter [OMISSIS], gelezen in de context van overweging 3 van richtlijn 2006/79 en van artikel 25 van verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen (PB 2009, L 324, blz. 23), zich tegen een regeling als die van artikel 52, lid 1, van de ustawa o podatku od towarów i usług (wet betreffende de belasting over de toegevoegde waarde) van 11 maart 2004 [OMISSIS], op grond waarvan geen vrijstelling van de btw wordt verleend voor de invoer van goederen die deel uitmaken van een zending die door een natuurlijke persoon wordt verzonden vanaf het grondgebied van een derde land en die bestemd is voor een natuurlijke persoon die woonplaats heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie dan het land van invoer?”

2. [OMISSIS]

MOTIVERING

I. Toepasselijke bepalingen

II. Unierecht

Artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde [[OMISSIS] hierna ook: „richtlijn 2006/112”]:

De lidstaten verlenen vrijstelling voor de volgende handelingen: de definitieve invoer van goederen die valt onder de richtlijnen 69/169/EEG, 83/181/EEG en 2006/79/EG van de Raad.

Artikel 1 van richtlijn 2006/79/EG van de Raad van 5 oktober 2006 inzake de belastingvrijstellingen die van toepassing zijn bij invoer van uit derde landen afkomstige kleine zendingen goederen zonder commercieel karakter [[OMISSIS] hierna ook: „richtlijn 2006/79”]

lid 1 Goederen die zijn vervat in kleine zendingen zonder commercieel karakter die door een particulier vanuit een derde land worden verzonden naar een andere particulier die zich in een lidstaat bevindt, zijn bij invoer vrijgesteld van omzetbelasting en accijnzen.

lid 2 In de zin van lid 1 wordt verstaan onder „kleine zendingen zonder commercieel karakter”, zendingen die tegelijkertijd:

- a) een incidenteel karakter dragen,
- b) uitsluitend goederen bevatten, bestemd voor persoonlijk gebruik van de geadresseerde dan wel voor gebruik door de leden van zijn gezin, mits blijkens de aard en de hoeveelheid der goederen aan die zendingen geen commerciële overwegingen ten grondslag liggen;
- c) zijn samengesteld uit goederen waarvan de totale waarde niet meer bedraagt dan 45 EUR;
- d) door de afzender aan de geadresseerde worden gezonden zonder dat hiervoor enigerlei betaling plaatsvindt.

Overweging 3 van richtlijn 2006/79

[Om] redenen van praktische aard [moeten] de grenzen waarbinnen bedoelde vrijstelling dient te worden verleend [...] zoveel mogelijk dezelfde zijn als die welke gelden in de communautaire regeling inzake douanevrijstellingen overeenkomstig verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983

betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen.

Artikel 25 van verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen [[OMISSIS] hierna: „verordening 1186/2009”]

lid 1 Behoudens de artikelen 26 en 27, zijn van rechten van invoer vrijgesteld goederen vervat in zendingen die door een particulier uit een derde land worden verzonden naar een andere particulier die zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevindt, mits het daarbij om invoer zonder handelskarakter gaat.

Het bepaalde in dit lid is niet van toepassing op zendingen uit het eiland Helgoland.

lid 2 Voor de toepassing van lid 1 wordt onder ingevoerde zendingen „zonder handelskarakter” verstaan zendingen die tegelijkertijd:

- a) een incidenteel karakter dragen,
- b) uitsluitend goederen bevatten die bestemd zijn voor persoonlijk gebruik door de geadresseerde dan wel voor gebruik door leden van zijn gezin; daarbij mag noch de aard, noch de hoeveelheid van die goederen op enig commercieel oogmerk duiden;
- c) door de afzender aan de geadresseerde worden gezonden, zonder dat hiervoor door laatstgenoemde enigerlei betaling plaatsvindt.

2. Nationaal recht

Ustawa o podatku od towarów i usług (wet betreffende de belasting over de toegevoegde waarde) van 11 maart 2004 (Dz. U. 2018, volgnr. 2174, zoals gewijzigd; hierna: „btw-wet”):

Artikel 52, lid 1 Behoudens het bepaalde in lid 2 is de invoer van goederen die deel uitmaken van een zending die door een natuurlijke persoon wordt verzonden vanaf het grondgebied van een derde land en die bestemd is voor een natuurlijke persoon die woonplaats heeft op het nationale grondgebied vrijgesteld van de belasting, indien is voldaan aan elk van de volgende voorwaarden:

- 1) blijkens de aard en de hoeveelheid van de goederen heeft de zending geen commercieel oogmerk;
- 2) de geadresseerde is niet gehouden om de afzender in verband met de ontvangst van de zending een vergoeding te betalen.
- 3) de zending heeft een incidenteel karakter.

Artikel 2, punt 1 Voor zover in de volgende bepalingen wordt verwezen naar het nationale grondgebied, wordt daaronder de Republiek Polen verstaan, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 2a.

II. Feiten

1. Procedure voor de belastingdienst

1.1. L. s.c. [...] (hierna: „vennootschap” of „verzoekster”) heeft de belastingdienst verzocht om een schriftelijke uitlegging van de bepalingen van de btw-wetgeving. In haar verzoek heeft zij de feiten uiteengezet en verwezen naar een toekomstige gebeurtenis en heeft zij aangegeven dat zij zich in het kader van haar economische activiteit onder meer bezighoudt met het verzenden en inklaren van zendingen die afkomstig zijn van natuurlijke personen uit derde landen (voornamelijk de Verenigde Staten en Canada) en die bestemd zijn voor natuurlijke personen die woonplaats hebben in lidstaten van de Europese Unie (voornamelijk Polen, Litouwen, Roemenië, maar ook Tsjechië, Slowakije, Bulgarije en andere) alsook in andere landen buiten de Europese Unie (hierna: „EU”).

Verzoekster wenst te vernemen welke btw-gevolgen in aanmerking moeten worden genomen wanneer de procedure voor het in de handel brengen van goederen in Polen wordt toegepast ten aanzien van zendingen die voldoen aan elk van de volgende voorwaarden:

- de zendingen worden verzonden door afzenders die natuurlijke personen zijn met woonplaats in derde landen buiten de Europese Unie (zoals de Verenigde Staten, Canada, enzovoort),
- de zendingen zijn bestemd voor individuele geadresseerden, namelijk voor natuurlijke personen in Polen en andere lidstaten van de Europese Unie (zoals Litouwen, Roemenië, Tsjechië, Slowakije, Bulgarije en andere),
- blijkens de hoeveelheid en de aard van de goederen liggen aan de zendingen geen commerciële overwegingen ten grondslag;
- de geadresseerde is wegens de ontvangst van een zending niet gehouden tot het verrichten van een betaling aan de afzender;
- de zendingen hebben een incidenteel karakter;
- de totale waarde van de verzonden goederen is niet hoger dan het equivalent van 45 EUR en de hoeveelheid verzonden goederen of de in dat verband vastgestelde limieten zijn niet hoger dan die van artikel 52, lid 2, van de btw-wet.

Gelet op voorgaande beschrijving heeft de vennootschap de volgende vraag gesteld:

„Komt de invoer in Polen van goederen die deel uitmaken van een zending die door een natuurlijke persoon wordt verzonden vanaf het grondgebied van een derde land buiten de Europese Unie en die bestemd is voor een natuurlijke persoon die woonplaats heeft in een andere lidstaat dan Polen bij de huidige stand van zaken (in het geval van een toekomstige gebeurtenis) in aanmerking voor de btw-vrijstelling van artikel 52 van de btw-wet (in de veronderstelling dat is voldaan aan de overige voorwaarden van artikel 52, lid 1, punten 1, 2 en 3, en artikel 52, leden 2 en 3, van die wet), gelezen in samenhang met artikel 143, onder b), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad en met richtlijn 2006/79/EG van de Raad?”

Volgens de vennootschap komt de invoer in Polen van [dergelijke] goederen voor [voornoemde] vrijstelling in aanmerking.

1.2. In zijn individuele interpretatie van 22 februari 2019 heeft de belastingdienst geoordeeld dat het standpunt van de vennootschap onjuist is. De belastingdienst is van mening dat in het onderzochte geval geen belastingvrijstelling kan worden verleend ten aanzien van de invoer in Polen van goederen die deel uitmaken van een zending die door een natuurlijke persoon wordt verzonden vanaf het grondgebied van een derde land en die bestemd is voor een natuurlijke persoon die woonplaats heeft in een andere lidstaat dan Polen.

III. Procedure voor de bestuursrechtelijke instanties

1. Bij uitspraak van 12 december 2019 [OMISSIS] heeft de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie heeft het bezwaar van de vennootschap tegen de individuele interpretatie van de belastingdienst afgewezen.

In de motivering van zijn uitspraak heeft de rechter in eerste aanleg in de eerste plaats verwezen naar de bewoordingen van de op de zaak van toepassing zijnde nationale en Unierechtelijke regelingen. Hij heeft opgemerkt dat de Uniewetgever in artikel 143, onder b), van richtlijn 2006/112 ten aanzien van de belastingvrijstelling die voor de invoer van goederen wordt verleend de lidstaat en niet de [Unie], als het grondgebied van al haar lidstaten, heeft aangewezen.

De rechter heeft benadrukt dat de uitdrukking „grondgebied van iedere lidstaat” volgens de definitie van „lidstaat” van artikel 5, punt 2, van richtlijn 2006/112 niet verwijst naar het grondgebied van de [Unie] maar naar iedere lidstaat afzonderlijk. In dat verband volgt uit de nationale regeling en de Unieregeling dat de belastingvrijstelling geldt voor zendingen die bestemd zijn voor personen die woonplaats hebben in de betreffende lidstaat en niet [louter] op het grondgebied van de [Unie].

Volgens de rechter in eerste aanleg zou de Uniewetgever, indien hij een belastingvrijstelling had willen invoeren voor zendingen die bestemd zijn voor natuurlijke personen die woonplaats hebben in een van de lidstaten, in artikel 143, onder b), van richtlijn 2006/112 gebruik hebben gemaakt van de term „Gemeenschap” en niet van de term „lidstaat”. Dit wordt bevestigd door het feit

dat de btw een territoriale belasting is, wat niet alleen tot uiting komt in de definitie van het „grondgebied van een lidstaat”, maar ook in de bepalingen die betrekking hebben op de plaats van de dienst wanneer sprake is van de levering van goederen. Zoals is aangevoerd door de rechter in eerste aanleg, betekent dit dat de territoriale werkingssfeer van richtlijn 2006/112 [voor] iedere lidstaat samenvalt met de werkingssfeer van de bepalingen inzake de btw die voor elk van deze staten van toepassing zijn. Bijgevolg heeft de door verzoekster gehanteerde uitlegging van zowel artikel 52 van de btw-wet als artikel 143, onder b), van richtlijn 2006/112 een uitbreidend karakter en gaat zij verder dan het rechtskader van voornoemde bepalingen.

Bijgevolg is de rechter van oordeel dat, in de context van de plaats waar de invoer van goederen krachtens voornoemde bepalingen wordt belast, de wetgever de reikwijdte van de ingevoerde vrijstelling niet heeft beperkt door er in artikel 52 van de btw-wet op te wijzen dat de natuurlijke persoon voor wie de goederen bestemd zijn in Polen dient te wonen. Uit zowel artikel 143, onder b), van richtlijn 2006/112 als artikel 52 van de btw-wet volgt namelijk dat de ingevoerde goederen bestemd moeten zijn voor een particulier in de lidstaat van invoer. Indien de goederen in Polen worden ingevoerd en daar worden ingeklaard, moet de natuurlijke persoon voor wie deze goederen bestemd zijn derhalve woonplaats hebben in Polen.

2. In haar cassatieberoep heeft de vennootschap de uitspraak in haar geheel aangevochten en betoogd dat inbreuk is gemaakt op:

1) artikel 52, lid 1, van de btw-wet, gelezen in samenhang met artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112 en overweging 3 en artikel 1, lid 1, van richtlijn 2006/79, doordat een onjuiste uitlegging [ervan] is gehanteerd;

2) artikel 91, lid 3, van de Poolse grondwet, gelezen in samenhang met artikel 288, derde volzin, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [[OMISSIS] hierna: „VWEU”] en artikel 52, lid 1, van de btw-wet, artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112 en overweging 3 en artikel 1, lid 1, van richtlijn 2006/79, doordat een onjuiste beoordeling is gehanteerd ten aanzien van de toepassing van een bepaling van materieel recht en bijgevolg geen toepassing is gegeven aan de hierboven genoemde bepalingen;

3) artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112, gelezen in samenhang met artikel 1, lid 1, van richtlijn 2006/79 en overweging 3 van voornoemde richtlijn, doordat een onjuiste beoordeling is gehanteerd ten aanzien van de toepassing van bepalingen van materieel recht, gelet op het feit dat in de zaak geen toepassing is gegeven aan voornoemde bepalingen, terwijl die bepalingen wel hadden moeten worden toegepast;

4) artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112, gelezen in samenhang met artikel 1, lid 1, van richtlijn 2006/79, doordat deze onjuist zijn uitgelegd, gelet op het feit dat de rechter in eerste aanleg heeft ingestemd met de opvatting van de

belastingdienst dat de uitdrukking „particulier in een lidstaat” moet worden uitgelegd als een verwijzing naar een particulier die woonplaats heeft in de betreffende lidstaat, dat wil zeggen in de lidstaat waar de goederen worden ingevoerd (ingeklaard), terwijl deze uitdrukking aldus moet worden uitgelegd dat zij doelt op elke particulier in om het even welke lidstaat;

5) artikel 1, lid 1, van richtlijn 2006/79, gelezen in samenhang met artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112 en artikel 25, lid 1, van verordening 1186/2009, doordat deze onjuist zijn uitgelegd, gelet op het feit dat is uitgegaan van en is ingestemd met het in de interpretatie ingenomen standpunt dat de gebruikte uitdrukking „particulier in een lidstaat” moet worden uitgelegd als een verwijzing naar een particulier die woonplaats heeft in de lidstaat waar de goederen worden ingevoerd [en] ingeklaard, terwijl deze uitdrukking aldus moet worden uitgelegd dat zij doelt op elke particulier in om het even welke lidstaat;

6) artikel 288, derde volzin, VWEU, gelezen in samenhang met artikel 52, lid 1, van de btw-wet, artikel 143, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112 en overweging 3 en artikel 1, lid 1, van richtlijn 2006/79 en artikel 25, lid 1, van verordening 1186/2009, doordat deze onjuist zijn uitgelegd, gelet op het feit dat ervan is uitgegaan dat de bepalingen van richtlijn 2006/79 naar behoren zijn omgezet in de Poolse rechtsorde [en] de Poolse wetgever het doel van de richtlijn met betrekking tot het te bereiken resultaat in acht heeft genomen, terwijl de uitdrukking die wordt gehanteerd in de inleidende zin van artikel 52, lid 1, van de btw-wet, namelijk de uitdrukking „die bestemd is voor een natuurlijke persoon die woonplaats heeft op het nationale grondgebied”, de reikwijdte van de btw-vrijstelling ten aanzien van ingevoerde goederen definieert op een wijze die in strijd is met het doel dat voortvloeit uit overweging 3 van richtlijn 2006/79, waarin wordt aangegeven dat de grenzen waarbinnen bedoelde vrijstelling dient te worden verleend zoveel mogelijk dezelfde moeten zijn als die welke gelden in de communautaire regeling inzake douanevrijstellingen;

7) artikel 52, lid 1, van de btw-wet, gelezen in samenhang met artikel 18 VWEU en artikel 21, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB 2012, C 326, blz. 391), doordat deze onjuist zijn uitgelegd, gelet op het feit dat ervan is uitgegaan dat de bewoordingen van de inleidende zin van artikel 52, lid 1, van de btw-wet niet in strijd zijn met het non-discriminatiebeginsel van artikel 18 VWEU en artikel 21, lid 2, van het Handvest, terwijl de gehanteerde uitlegging van voornoemde zin aanleiding geeft tot een schending van het verbod van discriminatie en ongelijke behandeling van de burgers van de Unie;

8) artikel 146, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 145, lid 1, punt 1, onder a), en artikel 151 van de ustawa-Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (wet inzake de bestuursrechtelijke procedure), doordat de interpretatie [van de belastingdienst] niet nietig is verklaard.

Op grond van voornoemde middelen heeft de vennootschap verzocht om de bestreden uitspraak in haar geheel te vernietigen en om de zaak terug te wijzen voor hernieuwde behandeling [OMISSIS].

[OMISSIS]

In zijn antwoord op het ingestelde cassatieberoep heeft de belastingdienst geconcludeerd tot afwijzing van dat beroep en tot verwijzing in de kosten van de procedure volgens de voorgeschreven normen.

IV. Redenen voor het verzoek om een prejudiciële beslissing

1. Met zijn vraag wenst de verwijzende rechter te vernemen of moet worden ingestemd het standpunt van het orgaan dat de interpretatie heeft gegeven, namelijk dat geen btw-vrijstelling kan worden verleend ten aanzien van de invoer van goederen die deel uitmaken van een zending die door een natuurlijke persoon wordt verzonden vanaf het grondgebied van een derde land en die bestemd is voor een natuurlijk persoon die woonplaats heeft in een andere lidstaat dan het land van invoer.

2. In de zaak zijn twee uiteenlopende standpunten naar voren gekomen.

In het arrest van 2 juli 2009 in de zaak *Har Vaessen Douane Service*, C-7/08, EU:C:2009:417 heeft het Hof geoordeeld dat artikel 27 van verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3357/91 van 7 november 1991, er niet aan in de weg staat dat groepezendingen van goederen, waarvan de totale intrinsieke waarde de limiet van artikel 27 overschrijdt, maar die afzonderlijk bezien een te verwaarlozen waarde hebben, worden vrijgesteld van rechten bij invoer, op voorwaarde dat elk pakket van de groepezending individueel is geadresseerd aan een zich in de Europese Gemeenschap bevindende ontvanger. In dit verband doet het niet ter zake dat de wederpartij van deze geadresseerden zelf in de Europese Gemeenschap is gevestigd, wanneer de goederen vanuit een derde staat rechtstreeks aan die geadresseerden worden verzonden.

Dat de in het hoofdgeding aan de orde zijnde pakketten, met een individuele waarde van minder dan 22 EUR, als groepezending bij de douane worden aangebracht met het oog op verzending ervan in de Gemeenschap, staat derhalve niet eraan in de weg dat daaraan vrijstelling wordt toegekend, aangezien reeds bij vertrek uit de derde staat van verzending bekend is wie de geadresseerde van elk van die pakketten is (punt 38 van het arrest).

In de tweede plaats zij eraan herinnerd dat volgens de derde overweging van de considerans van verordening nr. 2287/83, om elk misbruik van de douanevrijstelling en de daaruit voortvloeiende concurrentievervalsingen te vermijden, vrijstelling van rechten bij invoer moet worden uitgesloten voor goederenzendingen die, voorafgaand aan het in het vrije verkeer brengen ervan,

onder een andere douaneregeling zijn geplaatst. Daarom mogen slechts die zendingen met vrijstelling worden toegelaten, die rechtstreeks van een derde land aan een zich in de Gemeenschap bevindende natuurlijke of rechtspersoon worden verzonden (punt 42 van het arrest).

Louter op grond van de omstandigheid dat ECI in de Gemeenschap is gevestigd, kan er op zich evenwel niet van uit worden gegaan dat de in het hoofdgeding aan de orde zijnde goederen vóór het in het vrije verkeer brengen ervan in de Gemeenschap onder een andere douaneregeling zijn geplaatst. Hoe dan ook, en onder voorbehoud van het door de nationale rechter dienaangaande te verrichten onderzoek, blijkt uit het dossier voor het Hof niet dat dit het geval was met de in het hoofdgeding aan de orde zijnde zendingen (punt 43 van het arrest).

Uit een en ander volgt dat artikel 27 van verordening nr. 918/83 zoals gewijzigd aldus moet worden uitgelegd dat het niet eraan in de weg staat dat groepagezendingen van goederen, waarvan de totale intrinsieke waarde de limiet van artikel 27 overschrijdt, maar die afzonderlijk bezien een te verwaarlozen waarde hebben, worden vrijgesteld van rechten bij invoer, op voorwaarde dat elk pakket van de groepagezending individueel is geadresseerd aan een zich in de Gemeenschap bevindende ontvanger. In dit verband doet het niet ter zake dat de wederpartij van deze geadresseerden zelf in de Gemeenschap is gevestigd, wanneer de goederen vanuit een derde staat rechtstreeks aan die geadresseerden worden verzonden (punt 49 van het arrest).

De door het Hof gegeven uitlegging in overeenstemming met het Unierecht heeft het mogelijk gemaakt om goederen die vanuit een derde land op het grondgebied van de Unie worden ingevoerd vrij te stellen van de btw, ongeacht of de zending eerst naar een van de lidstaten en vervolgens naar een individuele geadresseerde in een andere lidstaat is verzonden.

In de nationale rechtspraak wordt benadrukt dat de in artikel 52, lid 1, van de btw-wet opgenomen btw-vrijstelling voor de invoer van goederen die deel uitmaken van een groepagezending die door een natuurlijke persoon wordt verzonden vanaf het grondgebied van een derde land naar de Republiek Polen en die bestemd is voor een [andere] natuurlijke persoon geldt voor goederen die deel uitmaken van een zending die bestemd is voor een natuurlijke persoon die woonplaats heeft in Polen, mits de hoeveelheid en de aard van de goederen er niet op wijzen dat de zending een commercieel oogmerk heeft, de geadresseerde niet gehouden is om de afzender in verband met de ontvangst van de zending een vergoeding te betalen en de zending incidenteel van aard is.

Deze vrijstelling geldt echter niet ten aanzien van de invoer van goederen die deel uitmaken van een groepagezending die vanaf het grondgebied van een derde land wordt verzonden naar Polen en die bestemd is voor een natuurlijke persoon die [weliswaar] op het grondgebied van de [Unie] woont [maar] woonplaats heeft buiten Polen [uitspraak van de verwijzende rechter van 13 april 2023 [OMISSIS]].

In de motivering van deze uitspraak is aangegeven dat niet op goede gronden kan worden betoogd dat „de bepalingen van richtlijn 2006/79 geen onderscheid maken ten aanzien van de woonplaats van de uiteindelijke ontvanger”. Zoals hierboven is uiteengezet, worden de goederen namelijk ingevoerd in een lidstaat. Zowel de fiscale verplichting bij het invoeren van goederen als de bijbehorende belastingvrijstelling voor de invoer van kleine zendingen zonder commercieel karakter die afkomstig zijn van een particulier uit een derde land en die bestemd zijn voor een andere particulier met woonplaats in een lidstaat hangen samen met de verblijfplaats (woonplaats) van de uiteindelijke ontvanger in de betreffende lidstaat.

Deze oplossing interfereert niet met het btw-stelsel van de andere lidstaat aangezien geen vrijstelling van de btw wordt verleend.

[OMISSIS]